

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
A délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 8.

(498.)

Vol. 22.

Thursday,

April 19,

2012

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

Komedie plná omylů

KOMEDIE OMYLŮ - NAHOŘE ZLEVA: BOHDAN ZATOVKAŇUK, MARTIN BONHART, PETR KOHOUT A JOSEF ČERMÁK.
DOLE: ZATÝKÁNÍ MARTINA BONHARTA MARTINEM MARTONEM A UPROSTŘED ADRIANA SOUDKOVÁ.

Tak je někdy překládána Shakespearova *The Comedy of Errors* z roku 1593. Můj přítel M. tvrdil, že jeho žena byla hysterkou, která milovala drama a tím že se dá také vysvětlit její záliba v Shakespearovi. Komedie omylů (pod tímto názvem ji uvádí *Nové divadlo*) však tuto teorii nepotvrzuje.

Ve stejném roce, tedy 1593, byl v Čechách dokončen překlad *Bible Kralické* a na překlad Shakespearovy hry od Josefa Václava Sládka se čekalo dalších tři sta let. Sládek strávil dva roky v Severní Americe a přeložil 33 Shakespearových her. Nechci tvrdit, že dramata, protože *Komedie omylů* není zrovna klasické drama, i když i tam hrozí chvílkami někomu šibenice. Tuto nejkratší Shakespearovu hru přeložili kromě Sládka i František Vrba a Martin Hilský. Nevím přesně, kterou verzi si Brigita Hamvašová zvolila. Navíc se ve hře (aspoň při zkoušce) kombinuje čeština se slovenštinou a hra je i proti originálu upravená. Takže česká či československá verze zůstává zatím pro mne tajemstvím.

Počátkem prosince 2011 měli s uvedením Shakespearovy veselohry *Zkrocení zlé ženy* v režii Nory Linhartové úspěch v Divadle *Za rohem* ve Vancouveru; není tedy důvod, proč by se jiná Shakespearova hra neměla líbit i torontským divákům.

Atmosféra při zkoušce, kterou jsem zažil 8. dubna 2012 byla velice pohodová. Bylo vidět, že herci se baví a procházejí procesem hledání. Režisérka Brigita

Hamvašová jim při tom do tvůrčího procesu mnoho nezasahovalo. Pouze několikrát upozornila, že je třeba neclonit divákovi nebo že herec by měl jít blíže či rychleji. Vytvořila tím zvláštní atmosféru uvolnění. Někteří herci již byli v kostýmech, jiní zkoušeli v civilu. Přesto i tato zkouška napověděla, že se bude jednat o pestrobarevnou show. Příběh dvojníků či dvojčat se objevuje nesčetněkrát v literatuře i ve filmu od dětského příběhu Luisy a Lotky k francouzskému filmu *Země odkud přicházím*, ale v *Komedii omylů* je to věc zřejmě nová, pokud nepočítáme biblické bratry Jákoba a Ezau, kteří se lišili ochlupením.

U Shakespeara to však nejsou jedna dvojčata, ale dokonce dvojice dvojčat: dva svobodní a dva otroci (či sluhové). Pochopitelně s takovým komparesem režisérka nedisponovala. Použila proto tedy dva herce a svěřila jim dvě role: Martina Bonharta v roli dvou pánů a Petra Kohouta dvakrát jako sluhu.

Problémem je, že ten, kdo hru zná je na tuto zápletku připraven, nikoliv ten, kdo hru vidí poprvé. Pro lepší orientaci diváka bych asi navrhol jednotlivé role malinko oddělit. Například jinou barvou šály nebo čepice. Divák by tak rychleji pronikl do zápletky, což by nebylo na škodu.

Na škodu není ani to, že hraje Jiří Škoda Angeluse a je stejně skvělý jako když hrál před dvaceti léty pana Sádla v *Mužích v ofsajdu*. Za zmínku stojí i dva veteráni,

Josef Čermák a Milan Crhák. První zkoušel v kostýmu, druhý byl „bez“. Z obou vyzařovala moudrost požehnaného věku, zatímco u Zuzky Matejkovičové (hraje kurtizánu) je otázkou, jestli nebude mít autor (tedy W. Sh.) problém s kažením mládeže a dětí školou povinných. Nové nejsou v *Novém divadle* ani ostřílené herečky Lenka Nováková a Zuzka Novotná hrající Adrealis a Lucillu, ani turecký obchodník Bohdan Zatovkaniuk či Dáša Beláčiková. Pucku s koštětem hraje originální Adriana Soudková. Novými jsou torontský tandem synot (syn a otec Jančárkovi) a Pavel Christoff.

Žalářník a dráb Martin Marton si pošmákl na jiném Martinovi, již zmíněném Bonhartovi, když ho dával do šatlavy a ten si zase vychutnal sluhu Petra Kohouta, kterého náležitě vytahal za uši a protože hraje ve dvou rolích, tak dokonce dvojnásobně, čímž se pokusil zvýšit kvalitu jemu poskytovaných služeb. Jak se mu to podařilo, nechám na divákovi, který to může posoudit při jednom ze čtyř představeních od 20. do 22. dubna 2012 na staronovém místě v Burnhamthorpe Library Theatre, 1350 Burnhamthorpe Rd. aneb 3650 Dixie Rd. v Mississauze. V pátek a v sobotu začínají představení ve 20 hodin. V sobotu a v neděli v 16 hodin.

Aleš Březina

(V době představení míří na filmový festival *Finále v Plzni*).

***—

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21
Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava
(R.C. Church of St. Wenceslaus), 496
Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby:
neděle v 10:30, pátek 19:00. . Duchovní
správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-
5272, fax: (416) 516-5311.

**Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a
Metoda** (R.C. Church of St. Cyril and
Methodius), 5255 Thornwood Drive,
Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská
omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a
pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00
a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E.
Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/
712-0974.

**Slovenský evanjelický kostol
augšburgského vyznania sv. Pavla**
(Slovak Evangelical Lutheran Church of
St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto,
Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev.
Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

**Slovenský grécko-katolický kostol sv.
Marie** (Slovak Greek Catholic Church of
St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J
2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00
angl., 10:30 slov.

**Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran
Church of St. Luke),** 3200 Bayview Ave.
(Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan
Tóth. Bohoslužby v následujících měsících:
6. 5., 3. 6., 22. 7., 26. 8., 16.9 a 21. 10. vždy
ve 13 hod.

**Československý baptistický sbor
KITCHENER-WATERLOO:** German
Gospel Church, 223 Union St.E.
Informace o bohoslužbách: 289/242-0635

**Moravští bratři (Moravian Brothers
Church);** Bohoslužby pouze anglicky-
neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto,
On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní
správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-
mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-
neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch.
správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C.
Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T
1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House,
192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby:
21. dubna 2012 v 11 hod.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče:
(Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue.
Nejbližší bohoslužby: 21. dubna 2012 v 17
hod.,

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272
Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby:
22. dubna 2012 v 11 hod.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish,
4156 Maple Grove Rd.

Nová sokolská sezóna:
Cvičení pro děti je každou sobotu
od 15:30 do 18 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21, , North York;
Cvičení pro dospělé je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.

v G.Harvey C.I., 1700 Keele St.,
Informace: Hana Jurasek:
905/838-5269

Slovak House - Slovak Infocentre

8 Clarence Square, Toronto

Otvoreno: Streda 15:00-17:00

Tel.: 416/689-9889

E-mail: info@slovakhouse.org

www.slovakhouse.org

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: slepikovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se
nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů
slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,
ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,
pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude
porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané
a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

20. 4. (pá) 20:00
21. 4. (so) 16:00 a 20:00
22. 4. (ne) 16:00
Komedie omylů
Nové divadlo
Burnhamthorpe Library Theatre
3650 Dixie Rd., Mississauga
Dixie - Burnhamtorpe

21.4. (so)
Ball Pologne
Fairmont Royal York Hotel
Info: 416/921-4016
russ@polishorphans.org

22.4. (ne) 12:00
Jarní festival
Sokol Toronto
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Hana Jurasek: 905/838-5269

22.4. (ne) 15:00
Inž. Arch. Valerian Stražovec
Portréty úspěšných Slováků vo svete
Papermill Theatre
67. Pottery Road, Toronto

28.4. (so) 18:00
Jarní ples - Východná Slovak Dancers
Hala kostola sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Dr., Mississauga
416/845-5836, 519/654-9517
905/766-4588, info@vychodna.com

23.6. (so) 14:00
Český a Slovenský den na
Masaryktownu

6.7. (pá)
XV. sokolský slet v Praze

11.8. (so)
Letní sokolské hry na Masaryktownu

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

www.spravy.ca

Předchozí číslo v PDF

www.7.satellite1-416.com

www.7.zpravy.ca

www.7.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com
www.kalendar.zpravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních
Nového divadla v Torontu
www.divadlo.zpravy.ca

NHL

Závěr utkání a rozhovory s hráči
českého a slovenského původu
www.nhl.zpravy.ca
www.nhl.satellite1-416.com
www.nhl.spravy.ca

Začátky českého (československého) divadla v Torontu

Začátky divadelních pokusů spadají do třicátých let, kdy nejoblíbenějšími produkcemi byly hry z venkovského a lesnického prostředí. Hrál se, kde se dalo, včetně haly slovenského katolického kostela, často se zkoušelo v bytě Jana Papeže (zemřel v r. 1995 ve věku 95 let) a nejčastěji režíroval Bedřich Rezek. Vedle již zmíněných hráli Karel Růže, Rudolf a Marie Bušítkovi, Františka Karlíková, Anna Uhrinová-Gazdíková, Sláva Surý. Komunistický puč Toronto obohatil skupinou divadelníků, kteří zahájili činnost představením Švandy dudáka v r. 1951 (představení bylo jednou z akcí Čs. národního sdružení, odbočka č. 24, Toronto) a mezi jejichž nejúspěšnější produkce patřila Maryša a R.U.R.

V období od 1951 do 1968 nejčastěji hráli herci z nové vlny (ale občas si s nimi zahráli i příslušníci předválečné emigrace Ladislav Vávra a Blažena Růžová), Marie Gregorová, Zdeněk Vykoukal, Jan Marr, Josef Rampáček, Vlasta Líška, Dana Nohavica, Karel Nekola, A. Kubíková, Milan a Eliška Crhákovi, Josef Čermák, Inka Kubíková, Stanislav Ředina, Antonín Večeřa, Josef a Gita Štalmachovi, Jan Dočkálek, Jiřina Loudilová. Z režisérů na sebe upozornili Zdeněk Dostál, Jindra Zoder, Růža Karycová - Haisová, František Sobotka a František Hanka. Malíř Antonín Lněnička vytvořil několik pozoruhodných scén a členové Kroužku Moravských Slováků přispěli k úspěchu mnohých představení.)

(Z knihy Josefa Čermáka *Fragmenty ze života Čechů a Slováků v Kanadě*, st. 39)

Nové divadlo v Torontě uvádí

William Shakespeare Komedie omylů

Režie: Brigita Hamvašová

PÁTEK 20. dubna 2012 - 20:00 hodin
SOBOTA 21. dubna 2012 - 16:00 a 20:00 hodin
NEDELE 22. dubna 2012 - 16:00 hodin

Rezervace:
(416) 463 - 3182 - nove.divadlo@sympatico.ca

Burnhamthorpe Library Theatre - jedna budova, dvě adresy:
1350 Burnhamthorpe Rd. East - nebo - 3650 Dixie Rd., Mississauga
Jihozápadní roh Dixie & Burnhamthorpe.
Vjezd na parkoviště z Dixie. **Parkování zdarma!**

Toto číslo bylo dáno do tiskárny

12. 4. 2012 ve 3:00

Příští číslo vyjde:

10. 5. 2012

Uzávěrka: 2. 5. 2012

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,30 CDN \$
1 CDN \$	18,88 Kč
1 EUR	1,32 CDN \$
1 CND \$	0,76 EURO
1 US \$	1,00 CDN \$
1 CND \$	1,00 US \$

Universal Currency Converter - 11 4. 2012

1 CDN \$	18,91 Kč
1 EURO	24,84 Kč
1 US \$	18,98 Kč

ČNB - 10. 4. 2012

Jména na torontských budovách a programech

Možná, že je v tom i trochu šovinismu. A něco pýchy, že nositelé těch jmen jsou ze stejného hnízda jako já. Ale jestliže ano, pak ten šovinismus i pýcha jsou u mne docela nevýbojné a krotké odrůdy oněch dost pochybných emocí. Jde spíš o pocit, který cítíme, když se setkáme s něčím mile známým, třeba jako když přijdete na návštěvu a hostitelka před vás položí talíř se škrubankami - ano, to mi už několikrát udělala vzácná žena a navíc intelektuál, Eva Mesticová - (které milujete a které jste už hrozně dlouho nejdli), prakticky neviditelnými pod závěsemi máku smíšeného s cukrem. Něco jako vůně dávného ztraceného domova...

Ta jména nenajdete jen na budovách a na programech. V jednom z předních předměstí Toronta, zvaném Scarborough, najdete dokonce "město" (town) nesoucí jedno (dokonce z těch nejslavnějších) takové jméno: Masaryktown. Masaryktown městem

opravdu není. Je to krásný soukromý park s restaurací a kanceláři (posledních několik let vzorně spravovaný manželskou dvojicí, Ivou a Františkem Ječmenovými), vlastněný (jak skoro všichni torontští krajané ví) krajanskou charitativní organizací Masaryk Memorial Institute Inc. S Masarykovým jménem se setkáme i na ulici Cowan Ave., kde bývala Masarykova hala a dnes je společenský dům pro etnické skupiny, ale budova je dosud označena jménem prvního československého prezidenta, i když do nedávna (a snad dosud) špatně hláskovaným. Na Torontské univerzitě (v Robarts Library) najdete přednáškovou síň a knihovnu Franka Josefa Scheybala, vytvořenou z darů jeho matky, Vlasty Scheybalové a její jméno a jméno jejího manžela, Ing. Františka Scheybala, na deskách s jmény významných dárců v několika torontských nemocnicích. Na Torontské univerzitě v Munkově centru je pěkná síň Karla Buzka, stěžejní postavy při zakládání celokanadské organizace Čechů, Slováků a Podkarpatských Rusinů na kongresu konaném 24. a 25. června 1939 v Torontu, na kterém Buzek byl zvolen generálním tajemníkem. Původní jméno této organizace, *National Alliance of Slovaks, Czechs and Carpathian Ruthenians*, prošlo řadou změn, než se ustálilo na dnešním *Czech and Slovak Association of Canada* (České a Slovenské sdružení v Kanadě). Buzek rovněž hrál vůdčí roli při jejím budování během druhé světové války (jeho cesta se slovenským představitelem Peterem Klimkem napříč Kanadou je nejpěknější legendou historie českých a slovenských přistěhovalců v Kanadě), kdy měla 91 odboček a 6,500 členů, zasloužil se o rozhodnutí kanadské vlády ze dne 10. dubna 1941, jímž českoslovenští občané byli uznáni za příslušníky spojenecké země a tím osvobozeni od různých válečných omezení, kterým podléhali příslušníci jiných národností, jichž země byly okupovány nacisty. Jeho práci se dostalo uznání i tím, že byl jmenován ředitelem Canadian Relief Fund.

To echo domova cítíte, když mjíte římskokatolický kostel sv. Václava, Slovenský evanjelický kostol augsburského vyznania sv. Pavla, Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie, a - donedávna - Československý baptistický kostel; nebo na křižovatce dvou slavných ulic ve středu Toronta jednu z nejznámějších a nejelegantnějších torontských budov *Bata Shoe Museum*, duchovní dítě hlavně Sonji Bata, s níž česká torontská televize *Nová vize* přinesla na pokračování fascinující rozhovor (zaznamenaný i v krajanských novinách *Satellite* a *CzechFolks*). I když dnes nevidíte skoro v každém kanadském městě prodejnu s obuví nesoucí jméno Bata, jak tomu bylo po desítky let v minulém století, Baťovo muzeum obuvi statisícům návštěvníků či jen kolemjdoucích připomene, že český švec (v sedmé generaci u verpánku), Tomáš Baťa, si dal za úkol about svět a málem se mu to (a jeho synovi - rovněž Tomášovi a nevlastnímu bratru Janovi) podařilo: na vrcholu svého úspěchu firma Bata zaměstnávala 71,000 lidí a vyráběla čtvrt miliardy párů obuvi ročně.

Ozvěnu domova jsem tento týden pocítil několikrát. Prvně 3. dubna na slavnostním koncertu orchestru *The National Ballet of*

Canada v Koerner Hall (už dlouho se chystám vypátrat, jde-li o slavnou hodonínskou rodinu, již TGM navštěvoval v její pozdější rezidenci v Jičíně, která po Mnichově našla domov ve Vancouveru, rozluštila záhadu použitelnosti aljašské borovice, vybudovala jeden z největších dřevařských podniků na kontinentě a podělila sbírkami a milionovými dary hlavně *University of British Columbia*). V tištěném programu koncertu najdete jméno Tomas Schramek (je uveden jako hostující učitel a kouč) a mezi reprezentanty diváků a dárců jméno Milan Schramek). Tomas Schramek, slovenský tanečník, se stal členem *National Ballet of Canada* v r. 1969 a v roce 1973 byl jmenován *Principal dancer*. Vystoupil v hlavních rolích v *Labutím jezeru*, *Louskáčku*, *Romeo a Julie*, *Don Quichote* a *Manon*. V tištěném programu je z inscenace každého baletu, hudebně reprezentovaného v slavnostním koncertu, uveřejněna jedna fotografie, mezi nimi i fotografie Xiao Nan Yu a Jiřího Jelinka v scéně z *Oněgina*. Jelinkovo jméno uvidíme i ve vizuálním doprovodu vyprávěním, jímž přední kanadský herec, Colm Feore, jednotlivá čísla uváděl. Jelínek se stal členem kanadské baletní společnosti (jako *Principal dancer*) v roce 2010 a sklídl hodně potlesku právě jako *Oněgin* v Crankově baletu stejného jména.

Den na to se mi do rukou dostaly programy na příští sezónu (2012 - 2013) *Toronto Symphony Orchestra* a *Canadian Opera Company*. V programu opery jsem zahlédl jen jedno české jméno. Ale je to jméno, které vydá. 29. ledna a 2., 8., 14., 17., 20., a 23. února 2013 Jiří Bělohávek řídí inscenaci Wagnerovy opery *Tristan und Isolde* (hlavní role zpívají Ben Heppner a Melanie Diener), kterou - spolu s *Jenůfou* a *Rusalkou* - dirigoval v *Glyndebourne Opera*. Bělohávek měl (a dosud má) mimořádně zajímavý život: narodil se v roce 1946 do rodiny advokáta a soudce. V mládí studoval cello u Miloše Sádla, graduoval na Pražské konzervatoři a Akademii umění. Od roku 1977 do roku 1989 byl hlavním dirigentem Pražského symfonického orchestru. V r. 1990 se stal hlavním dirigentem České filharmonie, ale o rok později orchestr odhlasoval, aby hlavním dirigentem byl ustanoven Gerd Albrecht. Bělohávek

rezignoval (v roce 1992) a založil Pražskou komorní filharmonii, kterou řídil na jejím prvním vystoupení na *BBC Proms* v roce 2004. Od roku 1995 působí jako dirigent *BBC Symphony Orchestra*, kde končí v r. 2012, kdy se vrací do Prahy jako hlavní dirigent *České filharmonie*. V roce 1998 byl jmenován hlavním hostujícím dirigentem opery *Národního divadla* a předsedou Mezinárodního hudebního festivalu na *Pražském jaru*. V Kanadě hostoval často - i za komunistického režimu. Posledních osm let se pohostinsky věnoval USA: 17. prosince 2004 dirigoval v *Metropolitan Opera Káťu Kabanovou*, v lednu a únoru 2007 *Jenůfu* a v únoru a březnu 2009 *Evžena Oněgina* a *Rusalku*. Letos, 23. března, se mu podařil husarský kousek (mohou světoví dirigenti husařit?): v krásně renovované síni Českého národního domu na Manhattanu (vejde se tam 300 diváků) řídil *Pražskou komorní filharmonii*. Bělohávek svou torontskou návštěvu doplní dirigováním (13., 15. a 16. února) v *Roy Thomson Hall* Morawetzovy *Sinfoniety for Strings* a Beethovenovy *Deváté symfonie* vrcholící *Odou na radost* (Oskar Morawetz se zdá být v dobré společnosti), se sólisty a *The Toronto Mendelssohn Choir*.

V programu *Toronto Symphony Orchestra* se sejdeme s dalšími jmény: 20. a 21. března 2013 Sir Andrew Davis diriguje (vedle Ravelovy *Rapsodie espagnole* a Lalovy *Symphonie espagnole*) Dvořákovu *Symfonii č. 8*, považovanou spolu s 6. a 7. za nejlepší z jeho devíti symfonických skladeb. Hudební kruh milých jmen se uzavře 17. a 18. dubna, kdy Peter Ondjian diriguje Smetanovu *Mou vlast*, doprovázenou vizuálními záběry. *Má vlast* je nejen mnohými považována za nejvíce české hudební dílo, ale je pamětihodná i něčím, co patří do každodenního beethovenovského folkloru, ale o čem je zřídka zmínka v případech Bedřicha Smetany: že úplně ohluhl. V noci 19. října 1874, uprostřed komponování Vyšehradu, první z šesti hudebních básní tvořících cyklus *Má vlast*, ztratil sluch. Vyšehrad a ostatních pět hudebních básní vytvořil v mrtvém tichu. Ejhle hudební skladatel...ejhle člověk!

Josef Čermák

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

Dr. Petr
Munk
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

www.drpetermunk.com

Ordinační

hodiny:

Pondělí-pátek:

10-13 a

15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

**Potřebujete koupit rodinný domek v Torontu,
apartment na Floridě
nebo malou komůrku v Praze?
Nevíte, jak na to?**

Zavolejte:
Viera Kononenková
Mortgage Specialist

Royal Bank of Canada
T.416-857-0330
F. 905-823-6047
viera.kononenkova@rbc.com

Kristýna Balabánová a Romano Drom

V době, kdy v Plzni poběží festival Finále a v Torontu filmový festival Hot Docs, bude dokončovat mladá kanadská filmařka Kristýna Balabánová svůj film *Romano Drom: A Story of Youth*. Film nevzniká díky náhodě, jak tomu velice často bývá u mladých umělců, kteří nevědí na začátku, co chtějí. Kristýna má něco jako lidskost spojenou s uměním už v genech.

Její babička, když se jí narodil syn Aleš, který měl ochrnuté paže i nohy se rozhodla adoptovat ještě jedno invalidní dítě, aby nebyl sám. Svým způsobem originální řešení situace. Z Aleše se stal vynikající matematik a programátor, s kterým jsem se sešel jednou v Kitcheneru. Když jsem ho po čase nechal pozdravovat po Kristýnině mamince Hance, odpověděla mi smutně, že zemřel. Kristýniny rodiče přišli po podpisu Charty 77 do Kanady. Kristýnin otec Vladislav Balabán se věnoval až do své předčasné smrti ekologii, maminka Hanka postiženým lidem a ve volném čase dělá uměleckou keramiku. Není divu, že jejich dvě děti Gabriel a Kristýna mají zájem o humanitní obory. Zatímco Gabriel založil rodinu v Norsku, Kristýna studuje na Ryersonu dokumentární film. Je součástí širšího týmu, který vytvořil patnáct dokumentů a které se budou promítat v TIFF Bell Lightbox (350 King Street West, Toronto, ON M5V 3X5) na festivalu Doc Now. Mezi náměty filmů jsou zajímavá témata. Jedna studentka udělala film o ženách v Libanonu, které nemohou mít děti. Jiná si vzala za úkol zmapovat život svých rodičů, kteří žili jako hippies v komunitě. Snažila se seznámit s lidmi, kteří s nimi žili, poznat dobu šedesátých a sedmdesátých let. Jiný dokument je z berberské hudební komunity v Maroku. Pozadí života mladých modelek v Japonsku je dalším námětem. Zajímavý je život chudých lidí v pátém největším brazilském městě Belo Horizonte. Vláda se stará o to, aby všichni dostali najíst a zároveň tak podporuje lokální farmáře. Tématicky se jedná o čtyři oblasti: překonávání rozdílu mezi různými skupinami, alternativní pohled, skrytý život - životní tabu a experimentální umění.

Kristýna se rozhodla udělat film o životě českých Rómů. Původně chtěla natočit film o jejich životě v Torontě, ale cítila, že to není ono. Nakonec se rozhodla, že film udělá v Čechách a na Slovensku. Cílem však nebyl pouze film, ale proces poznávání celé komunity. Zajímala ji hlavně generace, která vyrostla po pádu komunistického režimu. Zúčastnila se jednoho letního tábora, který organizovala organizace *Open Society Fund* a během pobytu tam pro organizaci udělala desetiminutovou část z většího filmu. Tam se seznámila se čtyřmi Rómy, kteří pak figurují v jejím filmu. Během kempu se rozhodla, že udělá jako svoji závěrečnou práci na Ryerson University tento film. Nechtěla však pracovat schématicky a nezaujatě, ale chtěla ukázat něco z pozitivního pohledu na celou problematiku. Chtěla, aby to byly výpovědi samotných Rómů. Je to vlastně jeden velký rozhovor, který je snímán kamerou. Celkem natočila 35 hodin, ale výsledný produkt má pouze 40 minut. Celý film je o procesu poznávání. Tak jako je to v životě. Začíná se od povrchních věcí a postupně se jde do hloubky. Jedná

se o tři chlapce a jednu dívku. Vincent je z Přerova, ale poslední čtyři roky žije v Praze. Pracuje pro *Romea*, což je romské zpravodajství. Moderuje to v olašské romštině. Dalším je Mižu (Michal) z Písku, který studuje na Filosofické fakultě v Praze rómistiku. Působí v organizaci MIRET která se stará o talentované

KRISTÝNA BALABÁNOVÁ

romské děti. Míša (Michaela) je z Českého Krumlova a pracuje v uměleckém programu pro děti. Nyní začala studovat na vysoké škole v Českých Budějovicích sociální a charitativní práce. Z východoslovenského Svidníku pochází Tomáš, který studuje v Košicích na *Fakulte verejne spravy*.

Kristýna se snažila vyvarovat toho, aby natáčela, když někteří Rómové nechtěli a začala natáčet vždy, když byl nastolen kontakt. Před každým natáčením došlo k rozhovoru, kdy Rómové volili téma, co je pro ně důležité. Ke stereotypu patří, že jsou to outsideři, ale Kristýna záměrně volila pozitivní postavy, protože negativní obraz rómské komunity je v Čechách velice zakořeněn. Předpokládá se, že mezi Rómy je vysoká kriminalita, nevzdělanost, prostituce, dívky mají už ve čtrnácti letech děti atd. Kladné příklady nikdo nevidí. Problém je také v tom, že úspěšní členové komunity se neidentifikují velice často jako Rómové, protože se bojí diskriminace. Na druhou stranu velmi silným prvkem je rodina.

V Kanadě je problémem nový imigrační zákon, kdy rómské děti přijdou do emigrace. Zde si zvyknou na normální život, mají zde své kamarády a pak jsou deportováni do Čech a začínají znovu všechny předsudky. Máme kamarádku Rómku, kterou adoptovala jedna česká rodina, která pracovala v diplomatických službách ve Spojených státech. Je velice vzdělaná, nikdy v Americe nepoznala nějaké předsudky, rodiče se vrátili do Čech a to prostředí je pro ní dosti obtížné a to má skvělé zázemí. O to je těžší, když je některá rodina deportovaná do Čech a tam nemají nic. Problémem je, že tady se mohou Rómové integrovat, v Čechách a na Slovensku vyrůstají děti v ghetu, kde nemají kolem sebe pozitivní příklady. Je nutné vytvořit programy, kde by se zapojili do normálního života. Velice často je výmluva, že na to nejsou peníze, ale peníze na to vyčleněné se často vůbec do těchto programů nedostanou. Častokrát se stává, že jsou místní lidé i proti tomu, aby takové programy vznikaly. Tak třeba Mižu (filmová postava z Písku) říká, že tam chtěli vybudovat komunitní centrum nejen pro rómské děti. Při veřejné

schůzi na radnici se však místní občané proti tomu postavili. Vytvořila se atmosféra při které lidi a nejen skinheadi ukřičeli moderátorku, že nebudou ze svých peněz podporovat Rómy. Nejednalo se však o peníze daňových poplatníků, ale o peníze z EU a nebylo to pouze pro Rómy, ale bylo to pro místní mládež. Tak se nic nepostavilo a děti zůstaly na ulici a dělají dál bordel. Při natáčení Kristýně pomohlo i to, že je z Kanady, která má v Čechách dobré jméno. Také ji pomohlo to, že se setkala s bývalou redaktorkou rómského vysílání

Annou Polákovou, která nyní žije v ontarijském Hamiltonu.

Film *Romano Drom: A Story of Youth* byl natočen v Praze, v Písku, Českém Krumlově, ve Svidníku, v Košicích, v Přerově a ve Varnsdorfu.

Festival dokumentaristiky 2012 DocNow: je v Bell Lightbox od 28 května do 2 června 2012. Film *Romano Drom: A Story of Youth* bude promítán 30. května. Výstava instalací a fotografií je v 80 Spadina do 28 června.

Aleš Březina

SOKOL TORONTO SRDEČNĚ ZVE VEŘEJNOST
NA JARNÍ FESTIVAL

VZPOMÍNKA NA BRATRA JANA WALDAUFA

SLAVNOSTNÍ OBĚD NEDĚLE 22. DUBNA 2012 ve 12.30

HALA KOSTELA SV. VACLAVA 496 GLADSTONE AVENUE TORONTO

ADMISSION: \$18.00 CHILDREN'S PORTION: \$7.00
LUNCH INCLUDES: ADMISSION, MAIN COURSE, COFFEE, DESSERT
ADMISSION ONLY \$8.00 INCLUDES COFFEE, DESSERT
CASH BAR

PO OBĚDĚ SI PŘIPOMENE ME BR. JANA WALDAUFA
A PAK SÍLEDNĚTE VYSTOUPENÍ SOKOLSKÝCH DĚTÍ

Hosty uvítá: sestra HANA JURÁSKOVÁ 905 839 5269
Email: hanajurasek@yahoo.ca

PRAGUE *Bistro*

NOW OPEN FOR DINNER!
THURSDAY
FRIDAY
SATURDAY

416.504.5787
63B QUEEN ST. WEST
TORONTO, ON
CATERING@THEPRAGUE.CA
WWW.THEPRAGUE.CA

Since 1968

Petr Pazdera Payne: V řetězech svobody

(Recenze)

Ke knize Aleše Březiny *Řetěz bláznů*, která před nedávnem vyšla, nejsem s to přistupovat nezaujatě, čistě jako k literatuře. V tomto smyslu by neměla knížka uniknout mladým a svěžím současným kritikům. Vyvolala ve mně příliš mnoho osobních vzpomínek. Četl jsem ji poprvé začátkem osmdesátých let v samizdatu, a první co jsem udělal bylo, že jsem vyhledal pasáže, které jsem si pamatoval, byl jsem zvědavý, jestli je má paměť uchovala věrně.

Přijdou falešní proroci a řeknou vám: zahodte minulost ve jménu budoucnosti, ale já pravím vám: chraňte si minulost, dostali jste ji darem od Boha...

A přesný citát:

Prorok řekl: Milujete budoucnost, protože nezávazuje, ale já vám říkám: Krásná je minulost, protože jste ji dostali darem od Boha. Strážte si ji, abyste ji ve jménu budoucnosti neztratili v přítomnosti.

Anebo:

Člověk se osvobodil od přírody, takže v zimě miluje nejsilněji.

A přesný citát:

Všechno se rodí na podzim, přes zimu vykvete, na jaře zestárne a v létě umře. Tímto opačným koloběhem žít se odlišil člověk od přírody. Proto člověk v zimě miluje nejsilněji.

A ještě než jsem začal znovu číst, vzpomínal jsem na konec sedmdesátých, na Alešův odlet, na těch pár setkání s ním. Potkal jsem ho díky nejstaršímu bratrovi, přes něj jsem poznal hodně lidí té generace před mou generací. A mezi nimi Aleš Březina něčím vynikal.

Generace disidentů a lidí nekonformních před námi se vyznačovala jistou zatrpklostí, pořád jsem slyšel, jak někdo nemůže publikovat, jak může psát jen do šuplíku, jak zavřeli divadla, jak se nemůže filmovat, vystavovat atd. V té všeobíhající skepsi nás (mohu mluvit alespoň za sebe a mohl bych jmenovat pár svých přátel) ani nenapadlo psát, filmovat, netroufali jsme si jakkoli tvořit, a pokud ano, vůbec jsme nemohli pomyslet na nějakou formu zveřejnění, třeba i samizdatovou. Většinou jsme se ale neodvážili cokoli dělat, a když, tak s tím neotravovat. Zatímco oni, ti před námi zažili šedesátá léta a ještě se uměli svobodně vyjadřovat a ještě dokonce publikovali.

Žili jsme v tom, že ti před námi, ti uměli žít, když se ještě dalo leccos, a nám, že nezbyvá než opíjet se po hospodách. Oni si naříkali, že už nemohou, my jsme v tom vyrůstali a ani nás nenapadlo, že bychom mohli. Nezbyvalo nám, než koukat, jak oni trpí. Cítit s nimi, když oni nemohou nic, tak my tuplem. Na otázky, které jsme si ani nestačili položit, oni nám již odpovídali. Byli před námi v té temné a husté době, v níž jsme my sotva dýchali a vyrůstali návdavkem ještě v jejich stínu. (Z něhož jsme vyšli vlastně teprve až v souvislosti s tím, co vyústilo do listopadové revoluce.) Byli jsme děti normalizace a chtělo se po nás, abychom byli normální. A my se stávali nenormálními. Tak nenormálními, že nás nezajímali ani fotbal ani hokej.

V tom ovzduší nářku a fňukání působil Aleš jako výsadbák z jiného světa. Neměl padák, ale měl kolo, na němž se zjevoval a zase mizel. Točil film. Žil biblí. Propojoval evangelijní zvěst se svým životem. A třeba i s fotbalem a s hokejem. Velmi svobodně. Nenařikal si. Jeho jako by se ona tehdejší „blbá nálada“ nedotýkala. A byl hrdinou, který odmítl vojenskou službu, jíž jsme se my báli. Když odlétal do emigrace, neznámo na jak dlouho, kdoví jestli ne na věčnost, dával si s přáteli sraz v Království Božím.

Pár let po onom legendárním odletu z Prahy-Ruzyně (byl jsem tehdy snad poprvé perlustrován) se mi dostal do rukou *Řetěz bláznů* a pokusil jsem se toho řetězu taky chytit. Nakonec jsem skončil na Teologické fakultě Betonového města (čili Komenského teologické fakultě), jenže já ji na rozdíl od Aleše dokončil, jelikož jsem byl asi dost konformní. Ti starší mi říkali, napřed dostuduj, a pak teprve podepiš. Nemá cenu, aby ses nechal vyhodit. Tak jsem podepsal Chartu 77 až po poslední zkoušce.

Nicméně taky se mi prolínaly biblické příběhy s vlastním životem a do kázání se mi cpaly první literární pokusy. To je něco, co jsem si uvědomil až nyní nad knižním vydáním *Řetěz bláznů*: že jsem byl zřejmě právě v tomto bodě Alešem nakažen, infikován. A tak první povídky, které jsem psal, byly „variace na staré biblické příběhy“.

Později jsem se seznámil s člověkem, který byl Alešem také nakažen, s Honzou Hrabínou. Jako on hodně jezdil na kole a jako on odmítl vojenskou službu a šel za to do kriminálu. A Honza mi, rok dva po svém propuštění, o Alešovi a o té partě kolem teologické fakulty hodně vyprávěl. Pochopil jsem, jak se některé životní příběhy Alešovy prolínají s jeho povídkami, a rovněž proto k nim nemohu přistupovat jako ke kterékoli jiné literatuře.

K tomu, vnímat tu knížku spíš jako dokument, svádí i to, že sám autor v redakci tohoto prvního knižního vydání proložil původní text vlastními vzpomínkami. Minulost je důležitá pro autora stejně tehdy jako teď. Jednal jsem s Alešem o vydání před asi deseti lety, a moc jsem nechápal, co chce do knihy dopisovat. Teď jsem pochopil. Minulost a paměť. Neztratit paměť. Proto ta doplnění. To mi mluví z duše. Myšlenkami o minulosti a o paměti je kniha prosolena. O minulost a o paměť v ní jde. O příběhy, o kroužky z řetězu.

Pak zmizí i to, až nebude paměť. Co bude potom, až tě třetího dne vyhrabou ze sněhu a ty se budeš skelnýma očima dívat kamsi nahoru. (Betonové město)

Na Bílou sobotu 2012 - Protestant 4/2012

Povídka, která se jmenuje: D + G

Goliáš oloupen, veselme se!
(Husitská)

*Po pádu ve Valloire jsem se cítil jak po klasickém k.o.
A přece jsem se otrásl a pokračoval dál do Paříže, se zlomenou čelistí.
Proč? Kvůli divákům, je třeba bojovat o jméno, vždyť na mě čekali, chtěli mě vidět.
A pak také kvůli jezdcům mého družstva v pelotonu.*

(Cyklista Eddy Merckx)

Městem se šířila fáma: Přijede Goliáš. Byla to jedna z fám, které několikrát do roka proběhly městem. Jednou to měli být Beatles, jindy Harlem Globetrotters nebo zas Manchester United. Fámy se někdy splnily, ale častěji nesplnily. O Filištinovi se všude mluvilo, večer ho dokonce ukázali v Televizních novinách, ale komentátor neřekl, zda přijede, či nikoliv. Petr byl nesvůj. Přijede obr. Už několik roků má ve svém pokoji na stěně fotografii obra.

Tehdy ho ještě nikdo neznal. Zatímco dnes se o něm hovoří všude.

Druhý den přinesl deník *Mládí dneška* Goliášovu fotografii spolu s Casiem Clayem. Oba se usmívali. Sportovní týdeník *Tribuna* přinesl reportáž o jeho startu ve Filadelfii. Goliáš byl vypískán hned při nástupu: „Nenávidíme obra!“ „Bijte Goliáše!“ hlásaly transparenty nad hlavami diváků. A Goliáš se bil. Pak byl obrázek, jak Goliáš drží v desetiprsté ruce talíř a pomáhá své sympatické blondaté manželce s nádobím.

Pak to přišlo. ČTK potvrdila, že Goliáš opravdu přijede. Týden před zápasem zasedla ústřední sekce, aby projednala nominaci.

Večer už bylo jasné, že proti Goliášovi nastoupí David. Mladý sympatický a skromný sportovec. Nebyl dne, aby noviny nepřinesly zprávu o chystaném mači. Petr kupoval všechny noviny a těšil se na obra. Den zápasu se blížil. Strahovský stadion byl vyprodán.

Goliáš přiletěl v předvečer zápasu. Na tiskové konferenci přiznal, že se na zápas připravoval. Hodinu před začátkem koupil Petr pod rukou lístek za trojnásobnou cenu. Zápas se odehrával při umělém osvětlení a byl přenášen televizí na I. programu v přímém přenosu a ze záznamu večer na II. programu. Vedle Petra seděl pán s tranzistorovým rádiem.

Při nástupu byl o 3 cm vyšší David vítán ohlušujícím potleskem.

Goliáš byl přivítán spíše potleskem symbolickým. Výměna vlajek, hymna a už to začlo. Goliáš se zakousl do soupeře a lidé na tribunách byli stejně nepřítelny jako ve Filadelfii. David odpověděl úhybným manévrem. Goliáš hned v prvním kole ukázal hodně ze svého umění, ale bylo na něm znát, že je mu 38. Blížil se gong. V tom David vytáhl prak a zatočil s ním. Obr se skácel k zemi. Obecenstvo šílelo. „Dobře ti tak, gaunere,“ křičel solidní pán, který seděl za Petrem. Obr se pomalu zvedal ze země.

Najednou kdosi zvolal: „Vždyť to není obr!“ A dav mu odpověděl: „David je obr!“ „My jsme největší!“ „Jsme nejsilnější!“ „Jsme obři!“ Chvilka ticha při hymně na počest vítěze a pak oslavy... Petr šel smutně ze stadionu. Ještě víc než obra mu bylo líto sebe sama. Není už o čem snít, a najednou měl obra ještě radši než před tím. Byl to poslední bojovník, který nikdy nevytáhl zbraň.

Spoléhal jen na své síly. A najednou se Petr otočil a zamířil zpátky.

Chvilka postál před stadionem. Obr se objevil u východu. Na čele měl náplast a bylo vidět, že je unaven. Petr k němu přistoupil a podal mu ruku. Pak přijel taxík a obr nasedl. Petr mu pokývnul rukou. Obr se hořce usmál a odpověděl. Pak teprve Petr zamířil do města.

„Ať žije David!“ „Jsme obři!“ ozývalo se z ulic. Petr minul skandující davy. Najednou si uvědomil, že jeho cesta na stadion měla smysl. Několik let uprostřed prázdnoty obr pomáhal Petrovi. Teď byl pokořen a byl to Petr, kdo pomohl obrovi přežít tenhle okamžik.

Oba půjdou dál svou cestou, oba byli poraženi a ztratili své sny. Ale právě v tomto okamžiku se v nich zrodila nová síla, která je povede světem dál. A Petr věděl, že si nesmí nechat tuto sílu sám pro sebe. Musí se stát klaunem nebo dostihovým koněm.

Jednou bude muset vejít do arény, aby ve svém vzdoru předal sílu, kterou dnes od obra dostal. Obr nebude poražen. Nez vítěz kocovina laciných vítězství.

(Pankrác, červen 1977)

Z knihy *Řetěz bláznů*, která vyšla v těchto dnech v ČR.

www.eman.evangelnet.cz

Záhada mne trápí, kam se ten čas ztratí

Gertrude Steinová řekla Hemingwayovi a spol. v Paříži dvacátých let, že jsou *ztracená generace*, protože přežili válku, a během toho přežívání se sami sobě ztratili.

Po shlédnutí chytrého filmu *Půlnoc v Paříži*, mne Mervyn vtáhl do rozhovoru, jak se někdo může ztratit a nevzpírat se tomu jako urážce na cti. Mervyn je provokatér od nůry a vzpírání se čemukoliv, co člověk nemá; například tomu, že nemá ČAS. Byl jsem několikrát svědkem toho, že si někdo před Mervynem povzdechl, že nemá čas, a Mervyn se optal: Kdes ten čas ztratil? A nikdy jsem neslyšel odpověď, tedy vysvětlení. Mervyn dotíral dál: „Měl jsi čas než jsi ten čas ztratil? A proto teď čas nemáš?“

Nejlepší co jsem slyšel, když Mervyn takto dotíral, bylo toto: „S tebou se nedá o času normálně mluvit.“ A Mervyn se nedal odradit: „Jak se dá ztratit čas?“

Po šedesátce lidé ztrácejí mnoho věcí i vlastností, to pozorují. Šedesátníci ztrácejí zuby, vlasy, někteří zdraví, taky optimismus a chuť do života, což dříve měli, jak tvrdí. Ale jak se ztrácí co nikdy neměli? Selský rozum, například, anebo úspory, anebo čas.

Onehdy přišla sousedka Betty, která má u nás schované rezervní klíče, kdyby klíče ztratila. Eva dala Betty její náhradní klíče a s úžasem si všimla, že Betty se nechtěla dostat do baráku, ale z baráku odejít a nechat si udělat nové klíče. Eva logicky řekla, že Betty ztratila ty klíče v baráku, když se dostala do baráku, a uložila si úkol, že pomůže Betty klíče v baráku najít. Betty řekla, že už všechno prohledala, a paličatá Eva kontrovala, že by ty klíče našla, kdyby všechno prohledala, a šly hledat spolu. Za hodinu se Eva mrzutě vrátila a zavrčela: Nenašly! a Betty odjela udělat nové klíče.

O pár dnů později Betty přinesla náhradní klíče k nám do úschovy a řekla, že ty ztracené klíče našla, když spustila pračku: v pračce cinkalo, a ona zjistila, že klíče vhodila do pračky v kapse špinavé košile. Eva přiznala, že v pračce klíče nehledaly a byl konec story.

Já ztrácím věci soustavně a vím to, protože jsem hledaný předmět před chvílkou měl; třebaš brýle na čtení; čím úpěnlivěji hledám, tím méně se mi daří najít. Nejlépe je na hledání zapomenout stejným způsobem, jak jsem zapomněl ty brýle, a pak se ejhle brýle objeví jako potrestané tím, že je už nehledám; proto mám čtecí brýle troje. Někdy ztratím dvoje, ale třetí má Eva pod dohledem, půjčí mi třetí a najdu dvoje a ty třetí jí dám do úschovy. Leč hledání věcí, které člověk měl, ztratil a chce zpátky je drobnost oproti hledání toho, co člověk nikdy neměl, například sebe, viz Hemingway; anebo ten čas.

Křesťané věřící v Boha a život věčný po smrti v nebi to mají lehčí, myslím si: jednak všechny ztracené věci se skladují na nějaké nebeské hromadě, odkud si vyzvednou všechny ztracené sluneční brýle, peněženky i klíče a budou mít věčnost, aby se tyto věci, které se během pozemského života ztratily pak v nebi využily do sytosti. A čas, to nedostatkové fluidum přítomnosti, se promění na věčnost a bude času do aleluja.

Jeden můj známý, horlivý luterán, který taky soustavně nemá čas, tvrdí, že po smrti a na nebesích bude mít čas na všechno, co v tomto slzavém údolí nestihl.

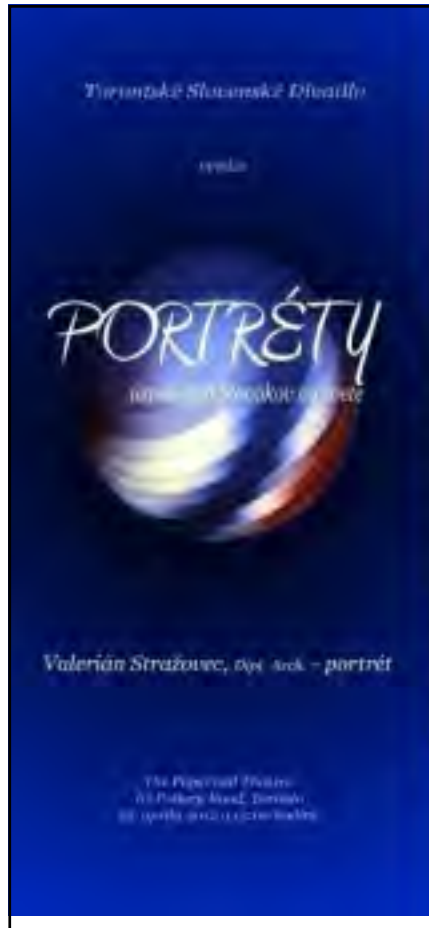
O Velikonocích jsme kamaráda luterána potkali; tedy on potkal nás, když jsme seděli před kavárnou *Books&Beans* a popíjeli kafe a vychutnávali jarní sluníčko, a zeptal se: „Jak to že vy, Firlovi, máte vždycky čas?“

Eva mu řekla žertem, že asi máme nebe na zemi. Což se luteránovi vůbec nelíbilo, ani se nepokusil dotázat, jak to Eva myslí a dělá, a odchvátal nevím kam. Eva řekla, když se vzdaloval, tak tohle je ztracený člověk, když chvátá a neví kam a nemá čas a neví proč.

Kývnul jsem hlavou, a byl jsem rád, že mám Evu a mám čas být s Evou.

Ross Firla - Sudbury

***__

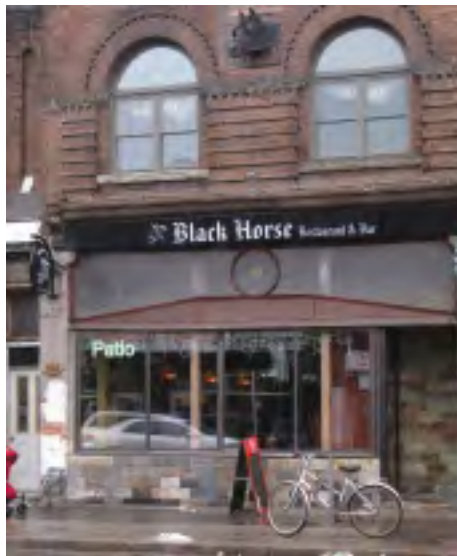
POZVÁNKA

Inž. Arch. Valerián Stražovec - portrét

Predstavenie sa bude konať dňa 22. apríla 2012, o 15:00 v Papermill Theatre.

Ing. arch. Valerián Stražovec patrí medzi svetovú špičku tvorcov televíznych, filmových, divadelných a iných produkcií tak v Kanade ako aj v Hollywoode. Bol spoluzakladateľom Slovenskej televízie a neskôr Scenografického inštitútu pri CBC. Za svoju prácu na Muppets bol trikrát nominovaný a získal dve Emmy Awards. Založil Super Vision Design a dodnes prednáša po celom svete o tom ako preniesť myšlienku, nápad na filmové plátno, či televíznu obrazovku. Veľký umelec, citlivý a nadaný človek, ktorý sa vždy priznával ku slovenskej kolíske. Ak prídete na naše predstavenie, stanete sa svedkami svetovej premiéry dokumentárneho filmu o živote a diele tohto významného umelca. Časťou predstavenia bude aj rozhovor o tvorivej práci majstra scénického umenia. Diváci Torontského slovenského divadla si iste pamätajú na prácu nášho scénického výtvarníka z predstavení *Kubo*, *Ženský zákon*, *Páva*, *Šalom* a *Horiace leto 68*.

Budete srdečne vítaní.

Restaurace a bar
The Black Horse
Černý kůň
 928 Bloor St. West, Toronto
 (Ossington a Bloor)
 otevřeno každý den do půlnoci
 Pěnové plzeňské pivo
PILSNER URQUEL
 Dobrá kuchyně
 Intimní posezení
Tel.: 416/531-9096

Chcete sledovat a ovládat TV vysílání z pohodlí Vašeho gauče?

Kábllovka

online TV The future of IPTV

www.kablovka.com

Česká a Slovenská televízia jednoducho a bez počítača !

www.kablovka.com

Staříkovy zápisky...

Tak ta záležitost, v Kanadě bezmála unikátní a stejně tak v Britské Kolumbii, skončila. V referendu se v poměru 55/45 až překvapivě jasně ukázalo, v jakém protisměru ke svým občanům před časem vykročila liberální vláda (poznámka: opoziční vláda NDP, s levicově socialistickou náplní není strana mého gusta) se zavedením jednotné 12 % daně HST uvalené bez výjimky na všechno, zboží stejně jako služby, od ševcova díla po službu realitního agenta.

Celá ta věc se teď prokázala jako nezdařilost blížká fiasku. Její cena je trojího druhu: za zavedení nové daně, za administrativu referenda a za návrat k dosud platné dani GST-PST (na 70 položek se PST nevztahovala), což navíc prý bude trvat asi rok a půl.

Největším zádrhelem v argumentaci propagátorů nové daně byly vcelku přesná čísla, která měla ukázat jak výhodná daň bude nejen pro podnikatelstvo, ale v podstatě pro každého občana; jenže těm číslům jaksi chybělo jak se k nim došlo. Byl to vlastně pokus proměnit je v jakési axiomy.

Když tedy čtu o nelibost vzbuzujícím počínání Klausovy vlády, bezmála se mi po tomto daňovém nezdařenci v BC nezdá tak strašné. Ovšem, nebydlím tam.

Hodně se mluví o znamenitosti kanadské zdravotní péče. Na tom je ovšem hodně pravdy. Ale ona znamenitost dostává menší i větší trhliny. Alespoň v naší provincii Britská Kolumbie (BC). Víím o tom něco víc než většina spoluobčanů, moje žena je registrovaná zdravotní sestra. Ač už je v penzi, není snad dne, aby z nemocnice netelefonovali, aby přišla do služby. Většinou vyhoví a není to vždy to nejlepší co by měla pro svoje zdraví udělat.

Poměry ve zdravotnictví se tady značně pohoršily. Tyto ošetřovatelky, jako moje žena, musí dnes vykonávat ke své kvalifikované práci jinou, dosud příslušející méně kvalifikovanému personálu. Ač jejich platy se občas zvýší, v nepoměru k tomu je jim přidáváno povinností. Sestry jsou vyčerpané, vybírají si tzv. *sick leave*, placené volno ze zdravotních důvodů.

Péče o pacienty je tím samozřejmě poznamenána. A případné stížnosti snášejí se na adresu sester, jejichž vina to není.

Ve vedení jsou osoby nejen neuvěřitelně dobře placené, ale velmi často nemající o zdravotní péči a odbornosti valné poněti. A když se neosvědčí, zanechají po sobě menší nebo větší zmatek, odchází s tučným odstupným, většinou na jiné a ještě lépe placené místo.

Politici nechťejí vidět, že imigrace, jak je dneska praktikovaná, co do regulací a výše, způsobuje nemalou zátěž na zdravotní fondy, neboť značné procento z nově příchozích dlouho nepřispívá daněmi, velmi mnozí nikdy.

Je pravdou, že mě můj bypass nestál víc než běžné měsíční poplatky. To ale má sotva co společného se shora uvedeným konstatováním.

Bylo třeba zakoupit nové náplně do počítačové tiskárny a ocitl jsem se tedy v příslušném obchodě. Naposledy jsem ve stejném obchodě byl asi před rokem. Vše se změnilo, obchod plný nových modelů oněch elektronických a digitálních hraček. Konečně jsem stanul u stěny, na níž visely ony náplně. Viselo tam snad 20 až 30 různých typů.

A tu mě opět napadla otázka, kterou čtenář může shledat hloupou, jalovou či doslova debilní: proč nevystačit třeba jen s pěti, ale kvalitními typy. To nejen printerů, ale v samé podstatě by se to dalo aplikovat na většinu výrobků a zboží - kromě automobilů a samozřejmě vína, piva, likérů a destilátů!

Veliké množství druhů téže věci nepochybně mnoho zákazníků fascinuje... nepatřím ale mezi ně. *Odpověď: přibýly by zástupy nezaměstnaných. Takhle se na prodaných produktech vydělá tolik, že se neprodané zboží může klidně vyhodit, aby bylo místo na nový model...*

Tahle myšlenka mě v poslední době napadá stále častěji: Pracoval jsem v oboru, který mi připadal zajímavý (na rozdíl od mnoha zaměstnání, ve kterých bych se umožil nudou) a snad jsem svoji profesi celkem znal, chyba nebo neznalost přivedly by mě k soudu nebo do šatlavy, což se tedy nepříhodilo.

A přece teď nepřestávám žasnout nad tím, co lidé dokázali vymyslet a vyrobit! Je toho nekonečný počet!

Když třeba vidím historický film, napadá mě ... *tkalcovský stav*. Už tehdy! Jaké nádherné látky a krajky už v dobách tak dávných!

To, že existuje nespočet zámků lišících se ve funkci jen malým detailem, to snad bych ještě pochopil, ale...

Raději dost, ať si čtenář nemyslí, že jsem úplný jelimánek!

Jistě se, tedy doufám, ne jeden mudrc a vzdělanec zabývá otázkou, zda moderní, tzv. *západní člověk*, je dneska spokojenější ba šťastnější než třeba před 100 lety. Proč tomu tak je nebo není.

To je otázka vyžadující komplexní odpověď, ale ona se možná nabízí i prostředně bystrému pozorovateli a to i bez složitých formulací či v barvách vyvedených grafů. Pokud bych se tedy odvážil zaujmout místo takového pozorovatele, jaký je výsledek takové zvědavosti, takového zcela laického pozorování?

Není pochybnosti o tom, že člověk je bytost nedokonalá (nato jsem ovšem nepřišel já) a jakýkoli společenský systém, ignorující tuto pravdu, je odsouzen k zániku. Otázkou je, jak dlouho bude trvat, než k němu dojde.

Jako se říká, že na chudý lid musí být přísnost, na bohatý asi platí k umouření jen kalamita. Dnes až nezřízená touha po vlastnění drahých a často v podstatě nepotřebných věcí, proměňuje u mnoha lidí smysl jejich života. Poměrně snadná dostupnost čehokoli, pomocí ochotných bank, vede lid do jejich budov místo do knihoven a knihkupectví.

Neprožetelně vypěstovaná závislost Západu na oleji, ta nepřehledná prostranství naplněná rok co rok novými modely aut (příklad to nejviditelnější) ukazuje se teď nepřijemností, jakou nebude snadno odstranit a nezdá se, že by se o to někdo úspěšně snažil. Stačí jen sledovat rostoucí počet silných vozidel SUV na silnicích. Skvělý to vynález internetu, ale stále častěji mi připomíná básníka Eliota: *V množství informací ztrácí se vědění*. Lidstvo, jako by nebylo schopno žít v klidu, neschopno obejít se bez zábav a her. Nuda je nebezpečím a jakoby paradoxem stále sílí obava o místo u těch, kteří jej mají.

Chvat a rychlost je podhoubím stresů, jejichž následky moderní medicína dovede stále lépe léčit. Podobá se to jakémusi začarovanému kruhu. Kdo ten kruh dělá začarovaným?

Kdo to ví, ať odpoví, já už jsem se ze svých názorů na věc právě, ač nikoli zevrubně, vypsals...

Čas jsou peníze, zní omšelá to věta. Mám jinou větičku: Peníze je možno vydělat, ne tak čas. To je hodnota, která je tak často opomíjená, nedoceňovaná. Žádná, ani ta nejsofistikovanější technologie, jak se zatím zdá, nemůže vůbec nijak ovlivnit čas a jeho plynutí. Rychlost a čas jsou v podstatě sourozenci. Na tom nic nemění, že v Einsteinově slavné rovnici se vyskytuje jenom rychlost. Ta ale bez pojmu času neexistuje!

Zrušme čas ... a nebude nic. Ani minulost, ani budoucnost!

To jsem se pustil zajímavým směrem! Ale proč ne? Můžu si přece psát, co mě napadne!

Myslím, že prohřeškem proti daru života je plýtvání .. ano, tím, či oním ... ale hlavně *časem*. Jeho promarnování neužitečnou činností. I když *absolutní nečinnost* má také svůj význam. B. Russell o tom napsal velmi zajímavou esej. To je ale nečinnost záměrná, nikoli vzniklá z bezradnosti.

Mnoho báječných věcí a myšlenek vzniklo buď z nedostatku a nebo nadbytku času.

Čas je ona mystická veličina, která mne fascinuje tím víc, čím blíže jsem chvíli, kdy mi bude docela lhostejný. Bez mého přání a přičinění. Pro přesnost - v rakvi.

Čas a jeho plynutí jsem si už nejednou uvědomil při vzpomínce na pomyšlení, zda se dožiji onoho slavného přelomu století. Připadalo mi to bezmála jeho sen. Rok 2000! A už od té chvíle uplynulo dvanáct let. Díky moderní medicíně, vyvíjející se v čase, jsem zde, laický pozorovatel dění.

Kdy asi ten fenomén času přestane existovat?

Konec úvahy ...

Vladimír Cícha - Vancouver

Poučení pro seniory nad 65 let podle Maxmiliána Kašparů

Autor je psychiatr, katolický kněz a docent na univerzitě, žije v Jihlavě.

Minulost - hovořit o minulosti znamená být k smíchu, nikoho to nezajímá, všichni jsme to slyšeli mnohokrát a často to ani není pravda. Někteří sice soucitně naslouchají, ale mají toho dost. Doporučuje se upozornit "stárneš" a pod.

Budoucnost je k pláči, rovněž o budoucnosti není dobré příliš hovořit, ale je nutné se připravit, např. madla v koupelně a na záchodě, optimální teplo, teplá voda, výtah či doprava po schodech, zuby, brýle, čitelný mobil, naslouchátka pro hluchnoucí. Nedoslýchavost nesmírně popuzuje.

Přítomnost je nejdůležitější, je třeba ji náležitě využít.

Doporučení:

- mít jeden domov, který důvěrně známe a kde jsme spokojeni
- nešetřit, již nebude příležitost úspor využít, potomci to rozhází
- uvědomit si svoji nedůležitost
- starat se o přiměřené zdraví
- být samostatný bez partnera, umět si uvařit, vyprat apod., u žen zvládat mužské činnosti
- mít přátele pozitivně laděné, tam, kde se jenom naříká a nadává, tam nechoďte
- ve společnosti mluve přiměřenou intenzitou, příliš hlasitá mluva odpuzuje
- mít dostatek času, říci „nemám čas“ znamená buď „nechce se mi“ nebo „jsem neschopný“
- nic nemusíte
- mějte svůj majetek, byt, peníze, žít každý za své, říkat si o peníze je ponižující
- nenechat si mluvit do života, ať si mladí nechají své rady pro sebe
- mladým do ničeho nemluvit, poradit jenom pokud se zeptají a odpovědět pokud možno to, co chtějí slyšet
- připustit, že jsme sami v minulosti udělali mnoho chyb
- nepředstírat mládí a chuť na sex, když není
- nedělejte dětem obětavou tchyni, tchána, péče o vnoučata již není povinnost
- přiměřeně se pohybovat, cyklisté s přilbou a kartou zdravotní pojišťovny
- e-mail neposílat mladým, mají jiný vkus, vzbuzujeme soucit
- nepředvádět se, je to trapné
- oblékat se přiměřeně věku, ne příliš mladě
- nepřejídat se, nekouřit, přiměřeně pít alkohol
- výchova seniorů je nesmysl
- velmi důležitá je čistota, denně má být koupel, zápach odpuzuje
- pravidelně používat internet

Zaznamenáno z vystoupení autora na ČR 2 v roce 2010

Opitý vodič ukradol auto policajtom, ktorí ho naháňali

ZLATÉ MORAVCE-sme/Miriam Hojčušová-11.4.12-Opitý 23-ročný vodič, ktorého prenasledovali policajti, vymenil svoju motorku za auto - policajné. Ukradol ho policajtom, ktorí ho prenasledovali.

Kuriózný prípad sa stal v Zlatých Moravciach. Vodiča - zlodēja už vypátrali, práve ho vypočúvajú na polícii v Nitre. „V dychu mu namerali 1,21 promile alkoholu,“ povedala nám policajná hovorkyňa Božena Bruchterová.

Muž na seba upútal pozornosť zlatomoravských policajtov, pretože podozrivo jazdil na motorke. Keď odmietol zastaviť, prenasledovali ho.

Náš zdroj tvrdí, že motorkár svoj stroj odparkoval v Zlatých Moravciach a vbehol do miestneho podniku. Policajti utekali za ním. Nemenovaný zdroj tvrdí, že jeden z policajtov údajne stratil kľúče od služobného auta: „Vypadli mu z vrecka. Motorkár ich zdvihol, nasadol do policajného auta a odišiel.“

Medzi ľuďmi kolujú aj informácie, že policajti nechali kľúče v aute. Polícia sa zatiaľ k detailom nevyjadruje. „To, ako sa muž dostal do policajného auta, prešetrujeme,“ povedala Bruchterová.

Opitý vodič sa na policajnom aute dostal až do Trenčianskeho kraja, kde ho zadržali.

Hrozí mu obvinenie z trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla.

Slovenský prezident objavil "Organizaci spojených národů"

Slovenský prezident Ivan Gašparovič se opakovaně přeřekl, když Organizaci spojených národů přejmenoval na Organizaci spojených národů. Následně se opravil na „národů“. Stalo se to na čtvrteční tiskové konferenci se slovenským prezidentem Danilem Türkem v Bratislavě.

„Jsem velmi rád, že i v Organizaci spojených národů... názorů... spojených národů... spojených národů, kde se rozhoduje o velmi důležitých věcech, vždy nalezneme společnou řeč,“ zapletl se Gašparovič.

V minulosti prezident označil bývalou pravicovou premiérku Ivetu Radičovou za místopředsdkyni levicové strany Směrsociální demokracie a papeže Benedikta XVI. přejmenoval na Dominika.

Vondrova náměstkyně promluvila: Dobře věděl, kolik se platilo firmě Promopro

Praha-právo/Jakub Svoboda-Byvalý vicepremiér pro evropské záležitosti a nynější ministr obrany Alexandr Vondra (ODS) byl o závažných věcech týkajících se zakázky pro firmu Promopro pravidelně informován, a přestože jeho podpis nebyl na vystavovaných fakturách, věděl dobře, jaké částky v rámci více než půlmiliardové zakázky na ozvučení českého předsednictví byly státem vypláceny.

Právu to ve čtvrtek řekla Vondrova náměstkyně z doby našeho předsednictví Unii v roce 2009 Jana Hendrichová, která je v kauze Promopro mezi dvanácti lidmi, které policie ve středu obvinila ze spáchání trestného činu.

Vondra se stále hájí tím, že měl o megazakázce přidělené Promopru bez veřejné soutěže celkový přehled, ale detaily podle svých slov neřešil. Předražení zakázky byt' o jedinou korunu dosud nikdy veřejně nepřipustil.

Na dotaz, zda Vondra věděl o tom, jaké faktury se Promopru proplácely, Hendrichová Právu odpověděla: „Pan Vondra byl o závažných věcech informován. Dělo se tak prostřednictvím pravidelných porad. On nebyl schvalovatelem faktur, ale samozřejmě znal částky, které se týkaly techniky a jejího financování.“

Úřad vlády loni uvedl, že společnost Promopro proplatil celkem 183 faktur, přičemž téměř pod všemi byla podepsaná právě Hendrichová. Ta ale namítá, že rozhodnutí týkající se zakázky přidělené Promopru schvalovalo na různých úrovních hned několik osob.

Právo už před časem upozornilo například na faktury za technické zajištění neformálního setkání ministrů spravedlnosti a vnitra evropské sedmadvacítky, jež se konalo 15. až 16. ledna 2009 v pražském Kongresovém centru. Promopro tehdy vyfakturovalo úřadu vlády celkem přes 90 milionů.

Za jednoho z manažerů projektu si přitom firma účtovala 240 tisíc a dvoudenní technická pohotovost na telefonu měla stát přes 600 000 Kč. Dalších více než osm set tisíc k tomu Promopro fakturovalo za pohotovostní technické jištění přímo na místě.

Rovněž podle jednoho z policejních dokumentů k případu, který citoval server Insider, byl Vondra, „jak všichni shodně tvrdí, o veškerých záležitostech podrobně informován, tedy věděl o sporných fakturách a způsobu řešení, navýšení nákladů proti plánovanému rozpočtu a mohl do těchto sporů kdykoli vstoupit, navrhnout jiná řešení či se jinak angažovat. Toto však neučinil.“

Vondra ale trestnímu stíhání nečelí. Podle nejmenovaných policejních zdrojů serveru by mohl být obviněn jen tehdy, kdyby byl výslovně požádán o to, aby proti nepravostem při zakázce zasáhl nebo mu to ukládala nějaká směrnice. Navíc má jako senátor imunitu.

Policie obvinila i další dva spolupracovníky. Vedle Hendrichové byli podle dostupných informací tento týden obviněni i další dva Vondrovi tehdejší podřízení, ředitelé jeho odborů Radomír Karlík a David Mlíčko. Zbývající stíhání jsou pak lidé z firem, kteří se podle policie nějakým způsobem zapojili do spleťového řetězce fiktivních služeb, na jehož konci byla více než 300milionová škoda pro český stát.

Podle zdroje Práva z úřadu vlády, který již vypovídal na policii, Hendrichová ani jí podřízení ředitelé odborů neměli na zakázce pro Promopro nějaký osobní zájem.

„Myslím si, že jen plnili příkazy, které chodily shora,“ míní svědek, který si přál zůstat v anonymitě.

Proti zahájení trestního stíhání hodlá Hendrichová podat stížnost, protože je přesvědčena o své nevině. „Mám na to právo, do tří dnů chci podat stížnost,“ uvedla bývalá Vondrova podřízená, kterou lidé, kteří s ní přišli pracovně do styku, označují za „slušnou a loajální“ státní úřednici.

Také Vondra před novináři prohlásil, že je přesvědčen o tom, že jeho tehdejší náměstkyně Hendrichová jako „slušná, pečlivá a této zemi oddaná úřednice“ státní vědomě či záměrně žádnou škodu nezpůsobila.

Tím, že byla jeho někdejší nejbližší spolupracovnice obviněna, se ale opět začala přetřásat otázka jeho současné pozice ve vládě.

Vondra sice už před rokem ve Sněmovně prohlásil, že se nezříká své politické odpovědnosti, i když se podle něj nepodařilo najít „žádný konkrétní důkaz“, že některé vyúčtované služby nebyly provedeny, chtěl ale podle svých slov počkat na výsledky policejního vyšetřování.

Na rozhodnutí policie obvinít dvanáct lidí včetně několika jeho blízkých spolupracovníků reagoval Vondra slovy, že se své případné odpovědnosti nikdy nezříkal, ale až soud může s definitivní platností určit, zda v kauze předražených zakázek z doby českého předsednictví pro EU byla nějaká pochybení. O rezignaci Vondra neuvažuje a k odstoupení ho prý nikdo ani nevyzýval.

„Nikdo mi ani nic nenaznačoval, jak říkám, musíme počkat na rozhodnutí soudu, ale já se své odpovědnosti nezříkám,“ řekl Právu. Poté ještě poznamenal: „Jsem rád, a byl by, myslím, každý v mé situaci, že se ty věci konečně posouvají kupředu, nic se nezametá pod koberec.“

V novém posudku pro policii vyčíslili znalci škodu státu na více než 388 milionů korun. Stát přitom zaplatil firmě Promopro, kterou v roce 2008 vybral bez veřejné soutěže, 525 milionů.

Mezi devíti stíhanými podnikateli je podle serveru Aktuálně.cz majitel firmy Promopro Jaroslav Veselý, majitel subdodavatelské firmy NWDC Vlastimil Maxa i zřejmě klíčový muž celého systému zakázky, bývalý podřízený Vondry a Veselého obchodní partner Libor Veverka. Ten měl přístup k účtu v Rakousku, kam dorazilo 130 milionů za fiktivní práce.

Kromě nich jsou obviněni i zástupci firem, kteří v celém řetězci figurovali: Marcel Příkopa, Pavel Girstl, Ivan Komárek a Roman Pekarovič, Václav Čada a Radek Müller.

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Foreboding (Detail)

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Český ACAT informuje

Vážení členové a příznivci hnutí ACAT, předkládáme k podpisování a jako podnět k přímluvným modlitbám dopis určený čínskému předsedovi vlády.

Stručný obsah dopisu v češtině: Znepokojuje mne množství tibetských mnichů, kteří se v posledních měsících zapálili v oblasti Ngava v Sečuánu. Nejméně sedm jich zemřelo. Ostatní odvezly bezpečnostní složky a neví se, kde se nacházejí a co se s nimi děje. Buddhismus nepovzbuzuje k těmto činům. Představují nejzoufalejší pokus upozornit na dramatickou situaci Tibetánů, na omezování svobody náboženství a s tím spojené dlouhodobé represe.

Apelují na čínskou vládu, aby respektovala článek 36 Ústavy Čínské lidové republiky o svobodě náboženství a aby zahájila skutečný dialog s Tibetany. Zejména žádám, aby přestala tajit, co se stalo s mnichy, kteří se zapálili, a dále s těmi, kteří byli zatčeni v roce 2011, z toho 300 z kláštera v Kirti.

Ať už podepsané dopisy odešlete na naši adresu, nebo přímo do Číny, za český ACAT Vám děkují. Více informací ve francouzštině či v angličtině najdete na www.fiacat.org.

Na www.acat.ecn.cz byl umístěn zápis z poslední valné hromady a zpráva předsedkyně o činnosti.

Monika Žárská

ACAT

Pohořelec 26,

118 00 Praha 1,

tel: 220 515 407,

mail: acatpraha@seznam.cz

www.acat.ecn.cz

a <http://benesov.evangelnet.cz>

Omlouvám se redakci za tu svoji legraci

Dostal jsem rozlíčený email z redakce Satellitu: Aleš píše doslovně: *Trochu jsi mi to posledně zavařil, když jsi napsal, že Harper vzkázal něco že SEVEROKOREJSKÉHO SOULU. Dával jsem si pozor, jak se píše správně Soul a tuhle botu jsem pustil. Inu chybička se vloudí, obzvláště, když korektorka není doma.* A já se neomlouvám - ale přiznávám, že jsem to tam vsunul úmyslně a mám perfidní radost, že bylo povšimnuto.

Tuším, že každý psavec či autor dřív neb později zaváhá, je-li čten anebo si píše jen pro sebe. Proto jsem vsunul do článku vyzývavý žblebt coby kontrolku čtennosti. To jsem nevymyslel já, ale můj dávný kolega a sranda František Falešník v časech ponuré normalizace sedmdesátých let.

Tehdy se každé čtvrtletí zpracovávaly ekonomické rozbory hospodaření, což bylo pouhé porovnávání plánu s výsledky, přičemž výsledky byly čerpání plánovaných nákladů versus plánované tržby. Každý vedoucí hospodářského střediska musel ke statistice čísel připsat odstavec či názor - byla to úplná hovadina.

František do svého čtvrtletního hodnocení HS vsunul větičku: *Kdo to dočte až sem, dostane ode mne flašku.* Tento lehkovážný počinek se provalil v roce 1977, když ekonomický náměstek a garant čtvrtletního spisu zvaného *Rozbor* odešel do penze a na jeho místo nastoupil ostrý mladík jménem Janeček jako nový ekonomický náměstek podniku.

Janeček dotýcnou větu odhalil a povolal Františka na kobereček:

František dle svého zvyku vstoupil do kanceláře náměstka se slovy: „Soudruhu náměstku, chtěl jste se mnohou HOVNOŘIT?“

Později mezi kamarády u piva František líčil, že náměstkův výraz se změnil ve výraz sopky před výbuchem, leč ovládl se a tichým hlasem řekl: „Kde je, soudruhu Falešníku, flaška, kterou jste v rozbořech slíbil?“

František šokován tímto dotazem náměstka opustil. Chvátal koupit prvotřídní láhev vodky, kterou na konci pracovní doby s náměstkem vyzunkli, potykali si a František přiznal, že tu stejnou větu *Kdo to dočte až sem, má u mne flašku* zasouval do komentáře k hospodaření HS tři roky a nikdo se o flašku nepřihlásil.

Kamarádství s náměstkem nemělo však dlouhého trvání, protože Františkova proslulost ve vtipných zptvořeninách češtiny urazila náměstkovu manželku.

Stalo se to tak, že měl František s náměstkem jet služebně z Ostravy do Prahy; jak bylo zvykem, František užíval pro služební jízdy své auto a měl vyzvednout náměstka po poledni z jeho činžáku v Ostravě-Porubě; leč František si rád vypil, a tehdy se kdesi opil a zavolal paní Janečkově, že namísto po poledni vyzvedne náměstka „až zítra časné za KURVOPÉNÍ.“

„Cože“, zvolala paní Janečková do telefonu, a František ve své podroušenosti pokračoval, že „to jebání (a neopravil se, že jednání) v Praze snadno stihnou.“

Paní Janečková to nevzala zlehka, udělala náměstkovi Janečkovi scénu, že namísto jednání jedou do Prahy dělat kdovíco a kamarádství zaniklo, František podal výpověď a odešel do jiného podniku dělat co uměl - hlavně srandu.

Jak vidno, Františkovi se jeho srandování nevyplatilo, a já slibuji, že už takové žerty jako byl severokorejský Soul dělat Alešovi nebudu.

Rost'a Firla - Sudbury

***_

Experience Edenvale Aerodrome
A beautiful place to fly and dine!

- < Fud Grill Restaurant
- < Hangar Rentals
- < Czech Manufactured Ultralight Aircraft for Sale
- < Self Serve Fuel Station
- < Runway Lights
- < Automatic Weather Observation Station (AWOS)
- < Flying School on Site

EDENVALE Aerodrome
5195 Hwy 26 East Stayner, ON L0M 1S0 Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com info@edenflight.com www.fudgrill.com

SALON KARIN
(416) 251-6000
3507 Lakeshore Blvd. W. (at Brown's Line)
Etobicoke, ON M8W 1N5

**nově otevřené
kadeřnictví**
v jižním Etobicoke na Lakeshore
(mezi Kipling a Brown's Line)
Parkování zdarma nebo TTC
Otevřeno: úterý-sobota, 9-19
Na vaši návštěvu se těší
Karin Waldstein

S tímto kupónem je 20 % sleva.

Třilístek (č. 14)

Tak jsem si koncem týdne přečetl v MF, že naši ekonomiku (hrubý domácí produkt = HDP) táhne výroba aut a tuhý únorový mráz. No potěš nás pán bůh! Drží nás výroba aut, která není právě příliš nutná. Nákladních aut jezdí totiž většina jednu cestu prázdná a mohla by je nahradit částečně železniční doprava. V 80% osobních aut jede jen sám řidič (využití tedy na 20%). Na našich silnicích je ročně přibližně 800 mrtvých (zraněné a škody materiální nezmiňuji). Vlivem automobilové dopravy je zamořený vzduch podél silnic. Obyvatelům, kteří bydlí u nich nebo chodí kolem těchto silnic to jistě radost nedělá (řidiči si to vůbec neuvědomují).

Také druhý současný „hnací motor“ naší ekonomiky - tuhá zima je motor k pohledání. Když je vyšší zima, tak se více topí, spotřebává se více plynu, uhlí a elektřiny. A tím roste HDP. Podobně také rostl po ničivých povodních, neboť se více stavělo a opravovalo domů. Trochu můžeme litovat toho, že nežijeme v Japonsku nebo v jiné oblasti s častějšími zemětřeseními nebo vlnami tsunami. To by nám pak po katastrofách rostl HDP!

Jenže našťastí růst HDP nesouvisí s růstem spokojenosti občanů. To však naši ekonomičtí ministři a politici bohužel nechápou.

HDP žene kupředu také spotřeba domácností. Ve svém důsledku to znamená, že čím více budeme plýtvat a pak nakupovat, tím také poroste HDP. Plýtvání znamená rabování nerostného bohatství a další ničení životního prostředí. Tím dostáváme více jedů do těla a tím si zkracujeme nejen délku života, ale také jeho kvalitu.

Uvítám, když mi odepišete, které životní hodnoty mohou být důležitější než růst HDP (mimo samozřejmého zdraví). Soubor těchto hodnot vám pak pošlu časem zpět.

Zdeněk Joukl (praktický sociolog atd.), 11.4. 2012 Zaslal Mirek Petr

Přijde žena domů a povídá manželovi: "Co bys udělal, kdybych vyhrála ve Sportce?" On povídá: "Na rovinu, vzal bych si půlku peněz a odstěhoval bych se někam hodně daleko." Manželka vytáhne tiket a povídá: "Tak to je fajn, že jsi férověj. Já včera vyhrála 48 Kč, tady máš 24 a vypadni!"

Překladačský oříšek

Česky:

Skákal pes, přes oves,
přes zelenou louku.
Šel za ním myslivce,
péro na klobouku.
Pejsku náš, co děláš,
žeš' tak vesel stále?
Nevím sám, řek' bych vám,
hop a skákal dále...

Pražák:

Skákal péees přes ovéees,
přes zelenou loukúúú.
Šel za níím myslivééc,
péero na kloboukúúú.
Pééjsku náááš, co děláš,
žeš tak vesel stáálééé?
Navím sáám, řek' bych vááám,
hóóp a skákáál dááálé...

Ostravák:

Skače čuba přes obile,
šibko hupe přes luku.
Za ňu chachar v kamizole
fajne brko v klobuku.
Jak se vališ, co se chlameš,
co se ščuříš jako cyp?
Prd ti řeknu, také zname
a zas vali do kajsik...

Hanák:

Skókal pések přes ovése,
přes zelené lóko.
Šél za ním meslivéc,
péro na klobóko.

Pésko náš, co stvořáš,
že sa lóhniš z čoňo?
Neřeš mja konópko,
valím rychlo, koňo...

Valach:

Skáče hafik ces obilé,
ces zelenú pastvinku.
Išél za ním střílač milé,
na klobúku mrcinku.
Hafe víš, co robíš,
že sa řehceš fčlíkáj?
Nevím sám, vykuádám,
hop, skočil jak píłka...

Brňák

Bere čokl glajze grýnó,
hópe lúpink přes kajzec.
Za ním kópe plótvce rýnó,
plotňák jégr na Oltec.
Co se pecní, těžké lochec,
kvaltuj fligny, haltni vály.
Žádné ánunk, čokl borec,
migne cemrem a de pali...

Dement:

Hopy haf haf přes chramst šumi,
přes travyčka mňami mňam.
Pán i flinta naňho čumi,
sako z husi v čapce mam.
Hafik haf, co práca fuj,
že smých tlama široká,
Slovo já však f tlamje hnuj,
hopy hop jak divočák...

Nadstrážmistr policie ČR

Dne 18.8. t.r. jsem prováděl spolu s nstrm. Hyhlíkem pravidelnou obchůzku. Na konci ulice Polní jsme legitimovali osobu mužského pohlaví konající chůzi po poli spolu se psem, který skákal přes blíže nezjištěné obiloviny. V osobě byl námi zjištěn jistý M. Slivec v uniformě zaměstnance Správy lesů. Muž i pes jeví známky rozjařenosti. Na přímý dotaz po příčině jejich veselí uvedl pes, že mu to není známo a pokračoval v již výše zmíněné činnosti. Jmenovaný M.Slivce k dotyčné věci doznal, že pes skáče proto, že se nažral tzv. trávy. Provedli jsme zajištění obou pachatelů a sdělili jim obvinění z trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek podle paragrafu 187 trestního zákona.

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

UNIGLOBE
Enterprise Travel

MEMBER OF:
tico.ca

HEART OF EUROPE HOLIDAYS

The Legendary Danube

EXCLUSIVE SAILING

NEW SHIP
AmaCerto
Sailing July 26, 2012

\$2883

Per person - Based on a category E Cruise only - Additional taxes: \$152

WINE INCLUDED AT DINNER AND FREE WI-FI ONBOARD THE SHIP

PACKAGES also available

INCLUDES:
Flights - Transfers - 2 pre nights in Prague at the Crown Plaza 4* - 1 post night in Budapest at the Mercure Korona 4* - Excursions and city tours.

encore
CRUISES

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto, M4T 1W4
Tel: 416 504 3800 Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 968 5947

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

ROYAL LEPAGE Signature Realty

Rosti Brankovsky
Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:
analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:
denní zasilání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!
Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268
www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

GTA Average Prices Will Flatten in 2012

Source: TREB, CMHC Forecast